

- Különösen örülök annak, hogy most egyszerre lettem "kiváló művész" Honthy Hannával, akivel olyan sok vidám szerepben szerepeltem!

- Akinek még sohasem volt olyan megbecsülése, mint ma! Szeretnék Latabár Kálmánnal együtt még nagyon sok vidám, jó operettben játszani. És Latabár Kálmánnak milyen tervei vannak?!

- Szeretnék Honthy Hannával még nagyon sok, vidám operettben játszani!

- Azért!

Hát még azt is szeretnék megtudni, hogyan töltik a nyarat?

- Kitűnően pihenek. /Honthy./ Készülök az idei színházi évadra. Még ma délután utazom vissza.

- Én is a Balaton mellett nyaralok, családommal együtt. Most a repülőszövetség vidám másorával a vidéket járom, ma délután már utazom is!

- Bucsuzunk tehát! Viszontlátásra!

- Néhány hét múlva immét találkozunk!

- A Fővárosi Operettszínházban!

/Keringő./

/Harsonák./

Megnyilt a Népstadion!

Reggel 9 óra.

Azánk Fővárosában, Budapesten, az új Népstadionban, 17 kürt hívójelére megkezdődött sportolónk felvonulása. Elérkezett az a pillanat, amikor mindannyiunk öröme, kitarja kapuit a magyar sport, új, nagyszerű otthona teljesül százezrek kívánsága!

Végre úgy kezdetjük közvetítésünket, hogy a Népstadionból jelentjük. Igen kimondhatatlan öröm ez a riporternek, aki kis fulkéjéből körüljártathatja szemét a hatalmas stadionon, a hetekolosszuson. 80.000 néző színes sokaságát, látja a nagylelátó zászlósorát is, részese az örömteli ünnepi hangulatnak.

Már félnyolckor megindult a közönség áradata a bejáratok felé. A legnagyobb rendben, fennakadás nélkül foglalta el helyét mindenki, az érkezőket friss muzsika köszöntötte. Néhány perccel 9 óra előtt foglaltak helyet a díszpáholyban pártunk és kormányunk vezetői. Pontban 9-kor kezdődött az ünnepség, most néhány perccel később már benépesült a jétektér. A két felvonulási kapun keresztül 8000 zászlós nyitotta meg a sort. Háromszínű, vörös, kék, felvirágozott zászló parádéja kezdődött. Utána 2.000 tornász, csodálatosan színes felvonulásával folytatódott az ünnepség.

Majd népi táncsoport, gyönyörű népviseletben. Majd a fiatalabb sportolók és az uttörők jöttek be a hatalmas tapsvihár közepette. Majd megkezdődött a sportegyesületek színes felvonulása.

Elől a zászlós csoport, majd eszközeikkel az atléták, a labdarugók, a birkózók, az ökölvívők, az evezősök, a téli és a nyári sportok, valamennyi sportág képviselői, többezren, a magyar sport képviselői!

/Induló./

Amikor az az utolsó felvonuló-csoport is elfoglalta helyét a játéktéren, Sebes Gusztáv, az OTSE ~~szak~~ elnökhelyettese, jelentést tesz.

- Az ünnepi megnyitóra a sportolók felállottak!

Majd ~~ak~~ Lajos, a Népstadion építkezés igazgatója, beszélt:

- Tisztelt ünneplő közönség! Jelentem a magyar dolgozó népnek, pártunk és kormányunk vezetőknek, hogy a reánk bízott feladatot becsülettel végrehajtottuk! /~~Én~~ Taps./

Ezután Hegyi Gyula, az OTSE elnöke beszélt:

- Kedves elvtársak! Kedves Ünneplő közönség! Az Országos Testnevelési és Sportbizottság nevében ~~szerelem~~ szeretettel üdvözlöm a Népstadionunk megnyitására megjelent külföldi vendégeinket és a megjelent közönséget. / Taps. / A Népstadion a béke építkezése, dolgozó népünk hősi erőfeszítésének eredménye. Jelképe annak, hogy testnevelési és sport mozgalmunk népünk békés tevékenységét szolgálja. Ősztönözzé a Népstadion minden oktatónk, sportlónkat arra, hogy növelje sprottudását, szerezzen újabb örömet dolgozó népünknek. A Népstadion felépülése, a magyar sportolók nagyszerű eredményei lehetővé teszik számunkra, hogy a Testnevelési és Sportmozgalmunk nevében, jogos igényekkel lépünk fel a Nemzetközi Olimpiai Bizottság elé és a siker reményében kérjük az 1960-évi Olimpiai Játékok megrendezésének jogát. / Erős taps. / Tekintsük a mi nagyszerű Népstadionunkat úgy, mint új nagy sportsikerek kiinduló pontját. Sporttársa! előre új győzelmeink felé, hazánk dicsőségére, a népek közötti barátság megerősítésére, a béke védelmére! / Taps. / Ezzel a Népstadiont megnyitom és kérem a Népstadionzászló felvonását. / Taps, majd induló./

Nyolcvanezer szempár figyel, amint a Himnusz dallamai alatt felkuszik az árbóccra Népköztársaságunk lobogója. Megnyilta Népstadion! / Induló / Ezután 10.000 galamb röppen a magasba. Befejeződött az ünnepség hivatalos része. Megkezdődik a sokezer fiú és leány részvételével a műsor.

/Induló. /

Milyen kimeríthetetlen, milyen gazdag a magyar sport. Mennyire megérdemelte már ezt a gyönyörű stadiont. Hogy feszítették már a régi pályákat a kimaradt emberek. Itt van bőven hely, a nézőknek és a sportolóknak.

Felvonulnak a fiatalok. Színes csoportok, pompásan mozognak, bizony igen nehéz feladat leírni így, ~~akkor~~ rádión keresztül. Látni kell őket. 15.000 sportoló vonult fel a pályára!

/Zene./

12 órakor ért véget a délelőtti ünnepély. Kiürült a nézőtér, hogy aztán 3-órásra megteljen a magyar-norvég atlétikai mérkőzés második napjára, és a HONVÉD- PARTAK nemzetközi labdarugó-mérkőzésre, amelyről már helyszíni közvetítésben beszámoltunk.

/A magyar csapat, a HONVÉD, 3:2 arányban győzött a moszkvai SPAR-TAK ellen! A közönség tombolása figyelemreméltó volt!/
-

És most, amikor az este magáraöltötte sötétkék köpenyét, hogy a csillagok is récsodálkozzanak erre az eseményekkel teli napra, kimondaná, hogy véget ért? Szó sincs róla! Most kezdődik! ^Kezdődik a bál, a tánc! A Vidám Vásárok bódéi bezérják kapuikat, de a zenekar már hangol! A fiatalok várják az első taktusokat, hogy táncba kezdhessenek! A Margitszigeti Színpadon, ahol koradélután a szerencsekerekeket forgatták, most is foglalt minden. A karmester, már emeli pálcáját. Kezdődik az előadás.

A szigeti padokon párok ülnek, és ki tudná követni gondolatukat. A szó néha olyan keveset mond!

A komlói új lakásokban együtt ül a család, ma először vacsoráznak együtt, ezekben a házakban. Sietős a vacsora, ~~hiszen~~ hiszen Komlón sem ért véget a nap, hiszen most jön még csak a java!

Budapestet repülőgépről kellene mostan látni! A terek helyén színes lámpások rajzolódnak ki, zene, zene, zene és tánc az egész város! S ha le sétálunk a Duna-partra, micsoda sokaság! Ugy, kedves Hallgatóim, valóban nem ért véget ez a nap?

Minden órája, különleges eseményekkel van tele. Most, hadd vigyük még el Önöket, bucsuzól valahová.

A János-kórház felé vegyük utunkat. Ma reggel, szinte napkeltevel egyidőben, Alkotmányuk ünnepének reggelén, egy kislány látta meg a napvilágot az első emelet, 15-ös számú szobájában. A kislányt Máriának hívják. Fellelgi Máriának. Sirt, sirt és sirt, amikor a világra jött, mint ahogy az születő gyermekek szokása. Hangja összekeveredett az alkotmányünnepi zenés ébresztő zenéjével. Új élet született a János-kórház első emeleti 15-ös számú szobájában, és hány gyermek született még vajjon ezen a napon? Ezekre gondolunk most, kedves Hallgatóink, ez a nap minden eseménye, minden vidámsága ellenére véget ér holnap. Új nap kezdődik. És a Fellelgi Máriáknak